



סגירת מעגל

"תוך כדי השיחה, גילו הנשים שהן למעשה מכירות זו את זו, וכי נפגשו לראשונה לפני למעלה מעשור שנים! "בתחילת שנות הששים הגיעה משפחתנו לתקופה קצרה לעיר ריו-דה-ז'נרו בברזיל, בשליחות חינוכית. הוריי חיפשו דירה לשכור וריהוט לחדר ילדים, למשך שהותם בעיר, ונודע להם כי משפחת חטריק מסיימת את שהותה בברזיל וכי יש להם ריהוט מתאים. "הוריי נפגשו עם משפחת חטריק, ואכן הדירה שבה הם התגוררו התאימה להם, והם שכרו את הדירה וקיבלו את הריהוט. אני, שהייתי תינוק בן חודשים אחדים, ישנתי במיטתו של אחד מילדי משפחת חטריק..."

"לימים", מסיים הפרופסור אמיר, "מוניתי לעמוד בראש 'בית חולים לוינסטיין' – כפי שהיה נקרא אז. "כאשר שמעתי שאתה מגיע להתאשפז כאן, סיפרתי זאת לאימי והיא זכרה את השם, וזכרה במפגש בברזיל, ובמפגש לאחר ההקפות אצל הרבי. "הנה נסגר המעגל", אומר לי ד"ר אמיר: "אני ישנתי במיטתך, והנה היום אתה ישן במיטתי..."



לפני ואחרי: מבית חולים למרכז רפואי

הסיפור לא נגמר כאן. במשך שהותי בלוינסטיין, התחילו חתני השליח חיים דוד שי' וילהלם ובני השליח מנחם מענדל שי', לדרבן ולעודד את המנהל לשנות את השם מ'בית חולים לוינסטיין' – ל'מרכז רפואי', כרצון הרבי. כשביקר אותי שם יידי הרב בערל לזר שי', הפגשתי עם ד"ר אמיר, ואף הוא עודד וחיזק אותו לשנות את שם מוסדו. ד"ר חגי אמיר, שהרגיש קשר לבני לרבי עוד מהביקור בהקפות אצל הרבי, החליט כי הוא משנה את שמו של המוסד ל'מרכז רפואי לשיקום לוינסטיין'. תוך זמן קצר הוא קיבל את האישורים ממשרד הבריאות ומקופת החולים לשינוי השם. כל הכיתובים שונו לשם החדש, אך בעיה אחת גדולה הייתה לד"ר אמיר: על גג הבניין, באורך עשרות מטרים, היה שלט ענק ומואר. עלות ההחלפה נאמדת בלמעלה ממאתיים אלף שקל. ד"ר אמיר לא וויתר, והחל לחפש מקורות להחלפת השם. לפני שבוע שלח לי ד"ר אמיר תמונה של הבניין עם השלט החדש, עם מסרון קצר אליי: "ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה". אין ספק בליבי, כי רק לעת כזאת היה לי האירוע המוחי – על מנת להגיע לשם ולגרום כי ישתנה שם המקום, שיהיה לרפואה שלמה ולברכה לכל הנזקקים לשהות שם, כרצון הרבי. נסגר המעגל. זו רק דעתי. מה דעתכם?

באמצע שבת י"ד בטבת תש"פ, בעת שהותי עם תלמידות הסמינר בחברון, הותקפתי באירוע מוחי רח"ל והובלתי לבית הרפואה 'שערי צדק' בירושלים. למחרת עברתי ניתוח מסובך, והתעוררתי מהניתוח משותק לגמרי בפלג גופי. לאחר כשלושה שבועות, העבירו אותי לביה"ר 'לוינסטיין' ברעננה, לשיקום. (אֲסַפְּרָה שָׁמָּה אֲחִי בְּתוֹךְ קָהֵל אֱהֻלָּהּ מוֹדֵה אֲנִי לְבוֹרָא עוֹלָם, כִּי בְּמַהְרָה חֲזַרְתִּי וְהַמְשַׁכְתִּי בְּשִׁלְחוֹתִי). בהגיעי ל'לוינסטיין', קיבל אותי בסבר פנים יפות מנהל המרכז הרפואי, ד"ר חגי אמיר, ובפיו סיפור אישי: "אבי ז"ל, הפרופסור אברהם אמיר, היה פקיד בכיר במשרד החינוך. הוא השתייך לחוגי הציונות הדתית, ובמסגרת עבודתו עמד אבי בקשר עם ראשי מוסדות החינוך של חב"ד בישראל בשנות השישים והשבעים, הרב אפרים וולף והרב שמואל חפר ז"ל. "הוא אף זכה להשתתף ביחידויות, ולקבל ברכות והנחיות מהרבי בעבודתו. "בשלהי שנות השישים התגוררה משפחתנו בארצות הברית, בשליחות חינוכית מטעם המדינה. התגוררנו בברוקלין, לא הרחק ממרכז חב"ד העולמי, ומשום כך הרבה אבי לפקוד את חצר חב"ד, וכמובן, בשמחת תורה השתתף בהקפות עם הרבי. "בשמחת תורה תש"ל אבי צירף אליו גם אותי, שהייתי אז כבן עשר שנים, ואת אחי הצעיר, וכן את אימנו ששהתה בעזרת הנשים. "בעת ההתוועדות הגעתי לעמוד על הבמה, ממש ליד הרבי. הרבי חיך אליי, והרגשתי קרבה מיוחדת מהרבי. "בעת ההקפות עמדנו בסמוך לבימת הרבי, יחד עם אישים נוספים ששירתו במשלחת הביטחונית והקונסולרית הישראלית במנהטן. "לפני ההקפות נרכשו פסוקי 'אתה הראת' במרכז פומבי. "כשהחלו את אמירת הפסוקים שלפני ההקפות, כיבדו את הרבי לומר את הפסוקים. באחד הפסוקים הורה הרבי לגבאים לכבד את אבי שהוא יאמר את הפסוק..."

"אף אני כובדתי לומר את אחד הפסוקים של 'אתה הראית', אף שהייתי מתחת לגיל בר מצווה. "בהמשך, ביקש הרבי שיכבדו את אבי בהקפה עם ספר תורה. "הפסוק שאבי, פרופסור אברהם אמיר, כובד לומר, נרכש על ידי הרב צבי חטריק, וכאשר הוא ראה שהרבי ביקש לכבד אורח לא מוכר באמירת הפסוק, הוא התפלל מאוד. "בסיום ההקפות יצאנו אל מחוץ לבית הכנסת, והרב חטריק, שביקש לתהות על קנקנינו, יצא בעקבותינו. כך נפגשנו מחוץ ל-770 שתי המשפחות – אבי ואימי, וכן הרב חטריק ורעייתו, כאשר הרב חטריק רוצה מאוד לדעת באיזו זכות התכבד אבי לומר פסוק, אותו רכש בסכום הגון מאוד!...